

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 127)

z dnia 28 maja 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Petycji (nr 127)

28 maja 2026 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Rafała Bochenka (PiS)**, przewodniczącego Komisji, oraz posła **Stanisława Gorczycy (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46 ze zm.) (BKSP-153-X-785/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 21 listopada 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. z 2025 r. poz. 1795) w zakresie kar administracyjnych (BKSP-153-X-789/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2024 r. poz. 593 ze zm.) (BKSP-153-X-792/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 23 ust. 3 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145 ze zm.) (BKSP-153-X-793/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany sposobu przeprowadzania egzaminu praktycznego na prawo jazdy kat. B (BKSP-153-X-823/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie ochrony fizycznego obiegu pieniądza (BKSP-153-X-829/26);
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów i gospodarki na dezyderat nr 171 w sprawie zmiany art. 4 Ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 ze zm.) (BKSP-153-X-825/26);
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra kultury i dziedzictwa narodowego na dezyderat nr 182 w sprawie zmiany Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w zakresie dostępności programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami.

W posiedzeniu udział wzięli: **Magdalena Bartosińska** zastępca dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz ze współpracownikami, **Bartosz Drej** zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Lidia Niewiadomska** zastępca dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Filip Syrkiewicz** zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Magda Jagiełłowicz** naczelnik wydziału w Departamencie Strategii Kultury i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, **Przemysław Matysiak** naczelnik wydziału w Departamencie Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury, **Katarzyna Grudzińska** główny specjalista w Departamencie Relacji z Klientami Ministerstwa Finansów, **Mariola Majer-Świrska** główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa

Sprawiedliwości, **Karolina Marzec-Franke** główny specjalista w Biurze Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości, **Hanna Milewska-Wilk** ekspert w Biurze Ministra Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Grzegorz Kubalski** przedstawiciel podmiotu wnoszącego petycję, zastępca dyrektora Biura Związku Powiatów Polskich oraz **Adam Ostrowski** ekspert do spraw legislacyjnych Związku Miast Polskich.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dzień dobry państwu. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum.

Bardzo serdecznie witam wszystkich członków naszego gremium. Witam wszystkich zaproszonych gości, przedstawicieli petytorów, rządu, instytucji państwowych i wszystkie osoby zainteresowane, które śledzą nasze posiedzenie dzięki transmisji internetowej.

Szanowni państwo, został państwu dostarczony uprzednio porządek dzienny naszego posiedzenia. Zaplanowaliśmy dziewięć punktów. Czy są do nich jakieś uwagi, czy możemy procedować zgodnie z kolejnością?

Możemy, rozumiem, zacząć pracę zgodnie z kolejnością. Przechodzimy do punktu pierwszego – petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Petycję będzie przedstawiał pan poseł Robert Jagła. Bardzo proszę.

Poseł Robert Jagła (KO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja wniesiona przez osobę prawną zawiera postulat podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu zmiany art. 305 oraz art. 322 Kodeksu postępowania karnego. Propozycja polega na wprowadzeniu bezwzględnego obowiązku przesłuchania pokrzywdzonego przed podjęciem decyzji o odmowie wszczęcia postępowania karnego oraz przed jego umorzeniem. Odstąpienie od tej czynności wymagałoby konkretnego i podlegającego kontroli uzasadnienia.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne.

Analiza prawna tej petycji. Ekspert ocenił postulat petycji jako nieuzasadniony i oparty na błędnej diagnozie obecnego stanu prawnego z następujących powodów. Przepisy k.p.k., w szczególności art. 304a k.p.k. oraz art. 307 § 3 k.p.k., już teraz zapewniają możliwość przesłuchania pokrzywdzonego m.in. poprzez obowiązek sporządzenia wspólnego protokołu przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka. Wprowadzenie sztywnego obowiązku przesłuchania w każdej sprawie, nawet gdy organ ma już kompletną wiedzę do podjęcia decyzji, prowadziłoby do nadmiernego formalizmu, nieuzasadnionego wydłużenia postępowań oraz naruszenia zasad swobodnej oceny dowodów. Badania empiryczne wskazują, że pokrzywdzeni są przesłuchiwać w około 95% spraw. Zmuszanie do kolejnych niepotrzebnych przesłuchań naraża ofiary na dodatkowy zbędny stres. Specjalne procedury na przykład przy przestępstwach seksualnych czy wobec małoletnich celowo ograniczają liczbę przesłuchań do minimum.

Autor petycji nie określił, na czym miałyby polegać proponowana kontrola odstąpienia od przesłuchania. Jednocześnie pomija fakt, że w obecnym stanie prawnym pokrzywdzony ma pełne prawo zaskarżyć postanowienie o odmowie wszczęcia lub umorzeniu postępowania i zarzucić organom brak przesłuchania.

Rekomenduje się Komisji nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tym punkcie? Przedstawiciele rządu?

Główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości Mariola Majer-Świrski:

Dzień dobry. Ministerstwo Sprawiedliwości, Mariola Majer-Świrski.

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, popieram wniosek zawarty w opinii, która została zreferowana przez pana posła. Należy jedynie dodać, że prawdą jest, iż obecny model postępowania jest wystarczająco gwarancyjny, funkcjonalny. Tak jak zauważył pan poseł, przepisy Kodeksu postępowania karnego przewidują szereg przepisów zapewniających przesłuchanie

pokrzywdzonego, również kontrolę w przypadku umorzenia dochodzenia czy też odmowy wszczęcia dochodzenia, czy śledztwa poprzez zażalenie, które składane jest do sądu. W takim zażaleniu nie tylko osoba pokrzywdzona, ale również zawiadamiająca ma prawo złożyć wniosek o przeprowadzenie czynności, wskazać je. W tym również wniosek o przesłuchanie pokrzywdzonego, o ile nie został on przesłuchany wcześniej.

Tak jak słusznie zostało powiedziane, w 95% taki pokrzywdzony jest przesłuchiwany. Art. 305a Kodeksu postępowania karnego przewiduje przesłuchanie pokrzywdzonego już na etapie składania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Gdyż przepis ten wskazuje wprost wspólny protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej. Czyli nie dość, że taka osoba, jeżeli jest pokrzywdzona, zawiadamia, ale jednocześnie może być przesłuchana w charakterze świadka. A potem sąd w toku postępowania – jeżeli taka sprawa trafia do sądu, to jest to odczytywane jako przesłuchanie świadka w postępowaniu przygotowawczym.

Również ustawodawca – tylko wspomnę – tutaj przewidywał szczególną rolę pokrzywdzonego, takiego, którego przesłuchuje się w szczególnym trybie w przypadku przestępstw seksualnych, czy też osoby małoletniej, gdzie ustawodawca przewidywał przesłuchiwanie takiej osoby co do zasady jeden raz, żeby nie dochodziło do tzw. powtórnej wiktymizacji tej osoby. Wtedy przesłuchuje się taką osobę z udziałem psychologa, sądu, prokuratora, jest to rejestrowane i później odtwarzane.

Żeby nie przedłużać, myślę, że wszystko pokrótce zostało przedstawione, to, co zostało zawarte w opinii. Wnoszę o nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji, gdyż nie ma potrzeby dalszego procedowania. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Kto z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie, w sprawie tego stanowiska? Rekomendacja jest, jak państwo słyszeliście, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy ktoś z państwa chciałby się odnieść? Nie widzę, a więc rozumiem, że nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy jest jakiś sprzeciw? Nie widzę.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji, tak zdecydowała Komisja.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu, czyli petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 21 listopada 2025 r. o zdrowiu zwierząt w zakresie kar administracyjnych.

Petycję będzie referował pan poseł Piotr Polak. Bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja złożona przez osobę fizyczną dotyczy niedawnej nowelizacji ustawy, bo niecałe pół roku minęło, jak w Sejmie uchwalaliśmy tę ustawę dotyczącą kar administracyjnych za nieprzestrzeganie obowiązków związanych, ogólnie mówiąc, z dobrostanem zwierząt. W większości kary nakładają powiatowi lekarze weterynarii. Jest też przywołany przykład sytuacji, gdy było duże zagrożenie ptasią gripą – i rzeczywiście u mnie też się ten problem w okręgu przewinął – powiatowi lekarze weterynarii w sposób rygorystyczny realizowali zapisy związane z karami administracyjnymi i z nieprzestrzeganiem tych przepisów. Obecnie jest to ujednolicone w sposób systemowy, są progi dolne i górne wysokości tych kar. Dolny próg jest powiązany ze średnią krajową wynagrodzenia miesięcznego w naszej gospodarce narodowej. Mamy tutaj przykład, że w obecnym roku to jest ta średnia 7200 zł, czyli minimalna kara to jest 720 zł.

Po części zgadzam się z tym postulatem, który był zgłoszony, że dla niektórych osób, które nie prowadzą intensywnej produkcji rolniczej związanej z hodowlą czy z chowem zwierząt, szczególnie drobiu – choć zagrożenie oczywiście jest duże, jeśli jest stwierdzona na danym terenie chociażby ptasia grypa – to kara 700 zł za niezgodne z prawem... Za niedostosowanie się do tych zaleceń, ona jest drastyczna, jest wysoka. Rzeczywiście miałem chyba dwie czy trzy takie interwencje, telefony, że dla tych osób, które mają jakąś małą działkę rolną, są na emeryturze i mają małe stadko drobiu, i taką karę dostają, to jest dotkliwa kara.

Choć, jak czytamy tutaj, Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji nie znajduje uzasadnienia, żebyśmy się tym zajęli, ekspert proponuje, abyśmy oddalili tę petycję. Natomiast ja uważam, że może jeszcze jest zbyt krótki czas. Jednak pół roku funkcjonowania ustawy to już jest sporo. Żebyśmy ją, panie przewodniczący, przekierowali, nie wiem, w postaci dezyderatu

do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi bądź do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, aby przeanalizowali tę sprawę, czy rzeczywiście na dziś skala kar nakładanych jest duża, w szczególności... Nie mówię o tych, którzy mają duże gospodarstwa rolnicze czy duże ферmy, zajmują się przemysłową produkcją zwierzęcą, ale o tych drobnych gospodarstwach – gospodarstwa to może mocno powiedziane – o tych drobnych właścicielach przydomowych, przyzagrodowych stad drobiu w szczególności. Czy te kary nie są zbyt wysokie? Żeby tę dolną karę spróbować obniżyć. Ja bym z takim postulatem jednak wystąpił do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Jasne. Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Mamy przedstawicieli rządu? Pani, tak? Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Magdalena Bartosińska:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, chciałabym zauważyć, że ustawa...

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo proszę się jeszcze przedstawić, dobrze? Jaka instytucja, imię, nazwisko i stanowisko.

Zastępca dyrektora departamentu MRiRW Magdalena Bartosińska:

Tak, oczywiście, przepraszam. Jestem przedstawicielem Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Nazywam się Magdalena Bartosińska, jestem zastępcą dyrektora w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.

Chciałabym zauważyć, że ustawa o zdrowiu zwierząt, o której tutaj mówimy, weszła w życie i jest stosowana od 18 marca 2026 r., więc to jest dwa i pół miesiąca od momentu wejścia w życie tej ustawy. Chciałabym też zwrócić uwagę na to, że Polska, podobnie jak inne państwa członkowskie, ma obowiązek ustanowić przepisy określające te sankcje w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia unijnego o zdrowiu zwierząt. Takie środki zostały wskazane w ustawie o zdrowiu zwierząt, obowiązującej od 18 marca, przy czym sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Uwzględniając zasadę proporcjonalności w ustawie o zdrowiu zwierząt, zmieniliśmy system sankcyjny, z sankcji polegającej na odpowiedzialności karnej – takie zagrożenia, o których tutaj mówimy, były uprzednio zagrożone karą pozbawienia wolności od roku do trzech lat, chociażby grzywną albo ograniczeniem wolności – przeszliśmy na sankcje administracyjne w postaci kar pieniężnych. W związku z tym katalog tych sankcji, które zostały określone w ustawie o zdrowiu zwierząt, został rozszerzony i sprecyzowany. Natomiast katalog sankcji karnych został znacząco okrojony.

Chciałam też zwrócić uwagę na to, że ustawa o zdrowiu zwierząt określa również zasady miarkowania tych kar pieniężnych. Wymierzając taką karę pieniężną, powiatowy lekarz weterynarii musi wziąć pod uwagę: rodzaj, zakres i stopień stwierdzonych naruszeń; rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej w danym podmiocie; stopień zagrożenia chociażby dla zdrowia zwierząt czy dla zdrowia publicznego; dotychczasową działalność podmiotu, w tym częstotliwość popełnienia w przeszłości takich samych naruszeń, chociażby działania dobrowolnie podjęte w celu uniknięcia skutków takich naruszeń przez podmiot, na który jest nakładana dana kara pieniężna, czy wreszcie stopień przyczynienia się podmiotu do powstania tego rodzaju naruszenia.

Chciałabym zwrócić również uwagę na to, że Kodeks postępowania administracyjnego, który też ma zastosowanie w pewnym zakresie do stosowania przez organy inspekcji weterynaryjnej tych kar pieniężnych, określa również zasady stosowania pewnego rodzaju ulg czy odstępowania od wymiaru kary pieniężnej. Organ Inspekcji Weterynaryjnej może stosować ulgi w zakresie wykonywania kary administracyjnej pieniężnej, na przykład w postaci odroczenia terminu zapłaty, czy rozłożenia terminu tej zapłaty na raty, a nawet może umorzyć nałożoną karę pieniężną w całości albo w części. W pewnych przypadkach organy inspekcji weterynaryjnej mogą również odstąpić w ogóle od nałożenia kary pieniężnej i poprzestać wyłącznie na pouczeniu danej osoby, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała tego naruszenia przepisów prawa.

W ocenie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi postulaty zawarte w petycji można uznać za zrealizowane już w aktualnym stanie prawnym, ponieważ istnieją mechanizmy, które

umożliwiają niestosowanie tych kar pieniężnych w odniesieniu do podmiotów. Bardzo dziękuję za uwagę.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Właśnie to był główny zarzut podnoszony w tej petycji, że nie ma możliwości odstąpienia w przypadku braku winy umyślnej lub też miarkowania w jakiś sposób tej kary w przypadku nawet trudnej sytuacji życiowej ukaranego czy znikomego stopnia naruszenia przepisów. Rozumiem, że jest taka możliwość, tak?

Zastępca dyrektora departamentu MRiRW Magdalena Bartosińska:

Tak, potwierdzam, jest taka możliwość.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Wiem, że pan poseł sprawozdawca, chciał się odnieść. Bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Jeśli jest taka możliwość, to bardzo dobrze. Tylko są niestety – niestety, podkreślę – tacy lekarze, którzy tej uznaniowości nie realizują. Dlatego zapytałbym, czy wysłaliście państwo wytyczne lub jakiś okólnik, żeby uczulić lekarzy wojewódzkich – nie wiem, jak to można administracyjnie zrobić, bo to przecież idzie pionowo od głównego lekarza, poprzez wojewódzkich, do powiatowych – taki dokument, który wskazywałby właśnie na to, że powiatowy lekarz weterynarii może skorzystać z takich sytuacji w jakichś określonych czy wyjątkowych przypadkach i odstąpić od tej dolnej kary. Rzeczywiście na dziś te 700 zł, jeśli każdy przypadek byłby tak restrykcyjnie oceniany przez lekarza, a może tak być, bo tu może odstąpić, ale niekoniecznie, to są to sytuacje dla niektórych rzeczywiście bardzo, bardzo uciążliwe finansowo.

To nie jest oczywiście powiązane z tym, żebyśmy jakoś obligatoryjnie występowali do ministerstwa, ale takie moje pytanie: czy jest taka możliwość, czy może już coś takiego zrealizowaliście, żeby takie wytyczne poszły w dół od lekarza głównego, poprzez wojewódzkich? Wiem na przykładzie chociażby województwa łódzkiego, że lekarze powiatowi stosują się do takich zaleceń, które spływają z góry. Wtedy odstąpiłbym rzeczywiście od tych dezyderatów, tylko żeby uczulić tych powiatowych lekarzy.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo proszę. Rozumiem, że resort chce się odnieść, tak?

Zastępca dyrektora departamentu MRiRW Magdalena Bartosińska:

Dziękuję.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, szanowny panie pośle, w związku z wejściem w życie ustawy, Inspekcja Weterynaryjna organizowała trzydniowe szkolenia dla powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, w których również my jako przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi uczestniczyliśmy. Podczas tych szkoleń, tych spotkań były poruszane również te kwestie, ale my dodatkowo z ramienia Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwrócimy się do głównego lekarza weterynarii, żeby szczególnie uczulił wojewódzkich i powiatowych lekarzy weterynarii na tę kwestię, poinformował ich o tym, jakie są możliwości w zakresie stosowania kar pieniężnych i uczulił ich na szczególną sytuację osób mniej zamożnych. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Panie pośle, rozumiem, że chyba ta wypowiedź i odpowiedź jest satysfakcjonująca, prawda? Wypełnia oczekiwania i petytora...

Poseł Piotr Polak (PiS):

Tak. Czyli na dziś uznajemy żądania zawarte w petycji za bezzasadne.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Zwłaszcza że też ustawa weszła całkiem niedawno, bo 18 marca. Pani tutaj zwracała uwagę, że ten argument, iż nie ma możliwości jakiegos miarkowania tych kar czy odstąpienia w razie winy nieumyślnej, jest nieprawdziwy. Natomiast rzeczywiście, jeżeli przepisy są, to dobrze, żeby ministerstwo wystąpiło z jakimiś dodatkowymi wytycznymi do jednostek lokalnych,

regionalnych, aby stosowały również możliwości właśnie miarkowania lub też umorzenia, odstępowania od tych kar.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę. Szanowni państwo, rekomendacja jest taka, byśmy nie uwzględniali z uwagi na przytoczone argumenty żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw? Nie widzę.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do punktu trzeciego naszego porządku dziennego. Petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze.

Petycję będzie referował pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę.

Posel Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy – Prawo spółdzielcze w celu przywrócenia skutecznego nadzoru państwowego nad spółdzielniami mieszkaniowymi.

W części A proponuje się zmianę treści art. 93a w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego sprawuje nadzór nad działalnością spółdzielni mieszkaniowych w zakresie zgodności z przepisami prawa, zasadami współżycia społecznego oraz postanowieniami statutu”.

Z kolei w § 2 znajduje się propozycja zapisu: „Minister jest uprawniony do żądania od spółdzielni mieszkaniowej dokumentów, informacji i wyjaśnień”, po drugie: „przeprowadzenia kontroli działalności spółdzielni, wydawania decyzji administracyjnych nakazujących usunięcie nieprawidłowości, występowania do sądu rejestrowego o zawieszenie członków zarządu, uchylania uchwał organów spółdzielni, ustanowienia kuratora oraz rozwiązania spółdzielni”.

W § 3 zapisano: „Kontrole, o których mowa w § 2 pkt 2, są wykonywane przez osoby posiadające państwowe uprawnienia kwalifikacyjne nadane decyzją administracyjną”.

W § 4 jest propozycja: „W przypadku naruszenia kontrolujący mają obowiązek niezwłocznego zawiadomienia właściwych organów ścigania”.

W § 5: „Minister przekazuje coroczne sprawozdania z realizacji nadzoru nad spółdzielniami mieszkaniowymi Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej”.

W części B postuluje się uchylenie art. 91 § 3 i § 4 ustawy – Prawo spółdzielcze. W części C proponuje się dodanie art. 267a, który mówi: „§ 1 Kto wykonując czynności lustracyjne lub kontrolne w spółdzielni mieszkaniowej, sporządza dokumentację nierzetelną, niezgodną ze stanem faktycznym lub zatai istotną informację dotyczącą naruszenia prawa, podlega karze pozbawienia wolności do lat trzech”. W § 2 jest mowa, że: „Tej samej karze podlega ten, kto zaniecha obowiązku zawiadomienia właściwych organów ścigania o stwierdzeniu naruszenia prawa”.

Petycja spełnia wszelkie wymogi formalne oraz mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu.

Reasumując, autorzy petycji wskazują na konieczność uzupełnienia ustawy – Prawo spółdzielcze o przepisy określające realny nadzór państwowy nad działalnością spółdzielni mieszkaniowych, obowiązki kontrolne oraz odpowiedzialność kontrolerów, ograniczenie roli prywatnych podmiotów związków rewizyjnych jako jedynych wykonawców kontroli, jak również określenie przepisów dotyczących instrumentów ochrony praw członków spółdzielni oraz obowiązek corocznego raportowania nadzoru do Sejmu RP.

Wnioski: Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu wskazuje, że petycja trafnie diagnozuje problem, ale proponowane zmiany w art. 93a ustawy – Prawo spółdzielcze idą zbyt daleko i są nieprecyzyjne. Aktualnie w Ministerstwie Rozwoju i Technologii trwają prace nad nowelizacją ustawy dotyczącej spółdzielni mieszkaniowych, dlatego jest rekomendacja, aby wystąpić z dezyderatem w sprawie wzmocnienia kompetencji ministra w zakresie kontroli nadzoru. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję. Strona rządowa? Mamy tutaj przedstawicieli. Bardzo proszę.

Ekspert w Biurze Ministra Ministerstwa Rozwoju i Technologii Hanna Milewska-Wilk:

Dzień dobry. Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Hanna Milewska-Wilk, ekspert w Biurze Ministra.

Rzeczywiście, po zapoznaniu się z tą petycją, możemy powiedzieć, że proponowane rozwiązania, które dotyczą wyłącznie spółdzielni mieszkaniowych w ramach ustawy – Prawo spółdzielcze, są bardzo daleko idące. Uprawnienia, które miałby minister, również nakładają się na uprawnienia innych organów, w szczególności sądów. Dlatego rzeczywiście w tej chwili trwają prace dotyczące większej przejrzystości i dostępności, przede wszystkim dla członków spółdzielni mieszkaniowych, dostępności dokumentów, żeby to członkowie mogli lepiej kontrolować. Również proponowane w zapisach tej petycji uprawnienia, żeby minister mógł odwołać uchwałę walnego zgromadzenia, jest dla nas zdecydowanie zbyt daleko idącym uprawnieniem. Dlatego trwają prace. Po pierwsze, żeby rzeczywiście była większa przejrzystość, większa kontrola członków. Po drugie, żeby wyjaśnić możliwe zbiegi interesów, jeżeli chodzi o związki rewizyjne i osoby dokonujące lustracji w spółdzielniach mieszkaniowych, oraz żeby rzeczywiście usprawnić pewne uprawnienia kontrolne, które już w tej chwili minister ma, bo może żądać informacji i może nawet również brać udział w walnych.

W tej chwili uważamy, że proponowane w petycji zmiany są zdecydowanie zbyt daleko idące, ponieważ rozumiemy konieczność zapewnienia bezpieczeństwa członkom spółdzielni. Jest to szczególnie rodzaj usług, które spółdzielnie mieszkaniowe świadczą dla swoich członków. Natomiast nadal są to przedsiębiorstwa prywatne, nad którymi, owszem, minister sprawuje swoisty nadzór, ale wnioskujemy o oddalenie tej petycji.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś chciałby się jeszcze odnieść w tym punkcie? Pan poseł sprawozdawca?

Posel Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, zgadzam się, że część tych propozycji rzeczywiście jest zbyt daleko idąca i nieprecyzyjna, zgodnie z opinią Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji. Jednak jest tutaj też sugestia, że w związku z tym, że teraz trwają konsultacje społeczne i przygotowania do nowelizacji ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, może warto tę petycję po prostu przesłać do Ministerstwa Rozwoju i Technologii, aby też zwrócić uwagę na te wszystkie postulaty, bo część jest daleko idąca, ale część można byłoby ewentualnie przeanalizować w ramach i tak odbywających się konsultacji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Rekomendacja byłaby więc taka, żebyśmy skierowali dezyderat do resortu infrastruktury, tak?

Posel Robert Warwas (PiS):

Do ministra rozwoju i technologii.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

OK, do ministra rozwoju i technologii. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej sprawy? Proszę bardzo.

Posel Robert Warwas (PiS):

Panie przewodniczący, jeśli chodzi o ministra rozwoju i technologii, to oni działają w ramach ministerstwa finansów i gospodarki.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

W takim razie kierujemy dezyderat do ministerstwa finansów i gospodarki. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej petycji? Nie widzę. Bardzo dziękuję.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu naszego posiedzenia. Punkt czwarty to petycja w sprawie zmiany art. 23 ust. 3 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Petycję referuje pan poseł Robert Jagła. Bardzo proszę.

Posel Robert Jagła (KO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja w sprawie zmiany art. 23 ust. 3 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Wnoszący petycję domaga się nowelizacji art. 23. Celem jest jednoznaczne przesądzenie, że powiatom i miastom na prawach powiatu przysługuje dochód w wysokości 25%, a nie 5%, od wpływów ze sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa oddanych w użytkowanie wieczyste oraz z tytułu przekształcenia tego prawa

we własność. Propozycja ma działać również wstecz do umów i przekształceń od 2019 r., aby usunąć rozbieżności interpretacyjne, które zaczęły się pojawiać w latach 2024–2025 ze strony niektórych wojewodów oraz Regionalnej Izby Obrachunkowej.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wszystkie wymogi formalne.

Z analizy petycji wynika, że wykładnia literalna obecnych przepisów sugeruje, iż powiatom przysługuje standardowe 5% od sprzedaży nieruchomości oddanych w użytkowanie wieczyste, gdyż formalnie wypadają one z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa. Z kolei Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz wcześniejsze prognozy zakładały interpretację celowościową, czyli równe 25% dla samorządów. W 2025 r. minister finansów odpowiedział się za niekorzystną dla samorządów wykładnią literalną 5%. Podczas gdy Ministerstwo Rozwoju i Technologii podtrzymuje wersję o 25% i planuje własne przepisy doprecyzowujące.

W ramach działań samorządów identyczne postulaty jak w petycji znalazły się w tzw. pakiecie 2.0, w propozycjach decentralizacyjnych na stronę samorządów przedstawionych na Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w styczniu 2026 r.

W związku z powyższym rekomenduje się, aby Komisja do Spraw Petycji zwróciła się z dezyderatem do Rady Ministrów. Celem dezyderatu powinno być ustalenie, jakie decyzje zapadły podczas posiedzenia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego z 28 stycznia 2026 r. w tej sprawie, a także czy i na jakim etapie są obecnie prace legislacyjne w Ministerstwie Rozwoju i Technologii, zmierzające do zmiany spornego art. 23 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa z przedstawicieli rządu? Proszę bardzo.

Przedstawiciel podmiotu wnoszącego petycję, zastępca dyrektora Biura Związku Powiatów Polskich Grzegorz Kubalski:

Jeżeli przedstawiciele rządu, to ja w następnej kolejności.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju i Technologii Filip Syrkiewicz:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Filip Syrkiewicz, zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami, Ministerstwo Rozwoju i Technologii.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii zdaje sobie znakomicie sprawę z istnienia i ogromnej doniosłości tego problemu. Wynika to też z pewnej swoistej kolizji, na którą zwrócił uwagę pan poseł, pomiędzy wykładnią literalną – zgodnie z art. 23 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami rzeczywiście nie są bowiem objęte tą specjalną, preferencyjną stawką 25% czynności związane ze sprzedażą gruntu na rzecz użytkownika wieczystego – a wykładnią celowościową, która była prezentowana w szeregu stanowisk Ministerstwa Rozwoju i Technologii i zakłada, że jest to czynność, która jest czynnością niezwykle podobną do pozostałych wyspecyfikowanych w tym przepisie.

Co więcej, taką bardzo podobną formułę wykazuje chociażby przekształcenie użytkowania wieczystego we własność, dla którego ta prowizja wprost w przepisach odrębnych jest zastrzeżona – mówię o prowizji 25%. W naszej ocenie, według stanowiska Ministerstwa Rozwoju i Technologii, podobieństwo tych czynności uzasadnia stosowanie takiego właśnie wymiaru szczególnego wynagrodzenia dla powiatów.

Ta kwestia związana z uregulowaniem, uszczegółowieniem tego 25% wymiaru prowizji była przedmiotem prac legislacyjnych w ramach ustawy o uregulowaniu praw do gruntów zabudowanych przez spółdzielnie mieszkaniowe oraz nowelizacji ustawy o gospodarce nieruchomościami. Prace nad tym konkretnym rozwiązaniem w ramach tego projektu zostały wstrzymane. Natomiast wszczęcie tych prac było też poprzedzone pogłębioną analizą dotyczącą praktyki stosowania prowizji w poszczególnych powiatach, w różnych województwach.

Wynikało z niej, że do roku 2023, kiedy to weszła w życie nowelizacja ustawy o gospodarce nieruchomościami, która wprowadzała dodatkowe szczególne rozwiązanie dedykowane użytkownikom wieczystym, przyznające im roszczenie o wykup gruntu bez wymogu przeznaczenia

go do sprzedaży, właśnie ta zmiana legislacyjna była impulsem, być może – tak to identyfikujemy – do pewnej refleksji niektórych wojewodów, którzy są dysponentami środków przeznaczanych później powiatom na refinansowanie realizowanych przez nie zadań. Być może była to właśnie refleksja nad potrzebą zmiany dotychczasowej praktyki i sięgnięcia do tej wykładni literalnej, z której rzeczywiście wprost odesłanie do pojęcia zasobów, w którym nie mieściły się nieruchomości oddane w użytkowanie wieczyste, spowodowało zmianę tego kierunku.

Niemniej, tak jak wspomniałem, prace nad zmianą art. 23 ust. 3 zostały wstrzymane. Resort ten problem dostrzega. Prowadzony jest dialog z Ministerstwem Finansów. Natomiast na tym etapie trudno jest rozstrzygnąć, w jakim kierunku ewentualne prace legislacyjne, jeżeli by one zostały w tym zakresie ponownie podjęte, byłyby zakończone. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję.

Proszę bardzo.

Przedstawiciel podmiotu wnoszącego petycję, zastępca dyrektora Biura ZPP Grzegorz Kubalski:

Grzegorz Kubalski, zastępca dyrektora Biura Związku Powiatów Polskich, a więc przedstawiciel wnoszącego petycję.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, kilka kwestii uzupełniających również w zakresie rozstrzygnięć dotyczących pakietu 2.0, co do którego w rekomendacjach znalazło się wskazanie.

Proszę państwa, tak, potwierdzam, że Ministerstwo Rozwoju i Technologii od samego początku wykazywało jednoznaczne stanowisko wskazujące na to, że powinniśmy mieć tutaj uregulowanie na poziomie 25% i to de facto nie budziło najmniejszych wątpliwości. Rzeczywiście zostały rozpoczęte prace, tylko obecnie funkcjonujemy w takich uwarunkowaniach, które zostały już zauważone przy okazji poprzedniej petycji, że Ministerstwo Rozwoju i Technologii jest pod ministrem finansów i gospodarki, który to minister finansów i gospodarki myśli przede wszystkim o kwestii dochodów budżetu państwa, a niekoniecznie zasadach słuszności.

Akurat w połowie maja pojawiły się odpowiedzi poszczególnych resortów na propozycje, które znalazły się w pakiecie legislacyjnym 2.0, i w odniesieniu do propozycji, której dotyczy ta petycja, przy której się spotykamy, było oczywiście stanowisko negatywne. Zresztą to było stanowisko negatywne wobec większości propozycji legislacyjnych, które były w tym pakiecie, ale to nie ma w tej chwili większego znaczenia. Pozwolę sobie państwu przeczytać uzasadnienie: „Brak jest akceptacji dla rozwiązania skutkującego zmniejszeniem dochodów budżetu państwa uzyskiwanych z tytułu gospodarowania zasobem nieruchomości Skarbu Państwa z uwagi na aktualną sytuację budżetową i objęcie Polski procedurą nadmiernego deficytu”. Oznacza to, w mojej ocenie, że szansa na to, żeby jakiegokolwiek prace, które są w Ministerstwie Rozwoju i Technologii, poszły do przodu w obecnym stanie, w którym decyzje o dalszych pracach podejmuje minister finansów, są de facto zerowe.

A mamy w tej chwili do czynienia z problemem wielowymiarowym. Po pierwsze, ja bym rozumiał ministra finansów, gdybyśmy mieli do czynienia z próbą naszego skoku na kasę. Natomiast problem przy okazji zacytowanej ustawy polega na tym, że podczas posiedzenia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego pytaliśmy projektodawców, jak należy w związku z tym rozumieć przepisy i czy będziemy objęci 25% czy 5% odpisem. Wówczas dostaliśmy jednoznaczną odpowiedź, że wynosi on 25%.

W projekcie ustawy skierowanym do Sejmu i przyjętym przez państwa posłów, oczywiście w poprzedniej kadencji, ale przyjętym przez Sejm, znalazło się wskazanie w OSR, że powiatom przysługuje 25% i ocena skutków regulacji w poszczególnych kwotach, które mają trafić do poszczególnych podsektorów sektora finansów publicznych, wskazywała podział 75% *versus* 25%. W związku z czym, do chwili, w której dwóch wojewodów nie zaczęło kwestionować dotychczasowej pragmatyki mówiącej o 25%, sprawa była jasna dla wszystkich. W chwili obecnej, dzięki doczytaniu się takiej, a nie innej wykładni literalnej, mamy do czynienia z odwracaniem publicznej deklaracji złożonej przez rząd. Tak, wiem, że poprzedni, ale mamy pewną kontynuację władz na poziomie centralnym przed Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. My mamy ograniczenie naszych dochodów wbrew temu, co znalazło się w ocenie skutków regulacji. A najgorsze w tym jest to, że mamy na ten moment rozbieżność w orzecznictwie w skali kraju.

Na ten moment, to znaczy jeszcze do niedawna – odniosę się do stanowiska – 14 wojewodów w Polsce stoi na stanowisku, że powiatom i miastom na prawach powiatu przysługuje 25%, dwóch wojewodów stoi na stanowisku, że przysługuje 5%. Co jest w konsekwencji powodem rozpoczynania się sporów, w tym sporów przed sądami administracyjnymi, między administracją samorządową i rządową. To jest przesłanką do pociągania starostów przed Komisję Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych, bo nie zwrócili na rzecz Skarbu Państwa tego, co wojewodowie uważali, że ma być, dodatkowe 20 punktów procentowych. Za chwilę będziemy mieli do czynienia z taką sytuacją, że jeżeli wygra interpretacja 5% podporządkowana interesowi fiskalnemu Skarbu Państwa, to będziemy mieli do czynienia z wytaczaniem procesów w 14 województwach na 5 lat wstecz ze wskazaniem, że co prawda ówczesna praktyka była taka i wówczas wojewodowie zgadzali się, że przysługuje powiatom 25%, ale w związku ze zmianą interpretacji uznaje się, że tamta praktyka była zła i w tym momencie należy dokonać zwrotnie cofnięcia tego, co zostało przez powiaty już pobrane.

Dlatego apelujemy o to, żeby nasza petycja zaowocowała inicjatywą legislacyjną. Stoimy bowiem na stanowisku, że jeżeli Sejm podejmuje ustawę, opierając się na określonych założeniach, a następnie dochodzi do odwrócenia deklarowanej również w dokumentach składanych do Sejmu praktyki, to jednak elementarna sprawiedliwość i prawidłowość funkcjonowania państwa powinny przemawiać za tym, żeby wątpliwości rozstrzygnąć zgodnie z pierwotnym zamysłem ustawodawcy. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję.

Proszę bardzo.

Ekspert do spraw legislacyjnych Związku Miast Polskich Adam Ostrowski:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, Adam Ostrowski, Związek Miast Polskich.

Już nie powtarzając tego, co mówił przedmówca, pan dyrektor Kubalski, chciałbym tylko wskazać na to, co tutaj nie wybrzmiało w tych wypowiedziach – że podobną optykę przyjmują miasta na prawach powiatu. Ten problem nie dotyczy tylko powiatów, ale także miast na prawach powiatu. Szanowni państwo, w pełni zgadzam się z tym, co mówił mój przedmówca. Faktycznie, gdy uczestniczę tutaj w posiedzeniach Komisji do Spraw Petycji – a wielokrotnie uczestniczyłem w nich dotychczas – to wydaje się, że to jest właśnie problem, który przedmiotowo idealnie wpisuje się w to, czym państwo się zajmujecie. Faktycznie mamy problem, bo nie ma co liczyć na to, że pakiet 2.0, który tutaj wybrzmiewał, sprawę załatwi – jak widzimy po stanowisku resortu finansów, będzie to bardzo trudne. Liczymy na państwa wsparcie w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Z tego, co pamiętam, to pan poseł Robert Jagła proponuje, żeby wystąpić do komisji o ocenę postulatu oraz z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów o informację o stanie prac w tym zakresie. Tak pan poseł podtrzymuje?

Poseł Robert Jagła (KO):

Tak, podtrzymuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję bardzo.

Poseł Robert Jagła (KO):

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Czy są przeciwne głosy? Nie ma. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu piątego – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany sposobu przeprowadzenia egzaminu praktycznego na prawo jazdy kategorii B.

Referuje pan poseł Robert Warwas.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem kolejnej petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie zmiany sposobu przeprowadzenia egzaminu praktycznego na prawo jazdy kategorii B.

Petycja spełnia wszelkie wymogi formalne oraz mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu.

Autor petycji postuluje o konieczność zmiany sposobu przeprowadzenia egzaminu praktycznego na prawo jazdy kategorii B, w szczególności w zakresie rezygnacji z obowiązkowego placu manewrowego lub znaczącego uproszczenia jego wymogów. Autor petycji przedstawia szereg argumentów, m.in. że plac manewrowy nie istnieje w większości państw Unii Europejskiej, gdzie egzamin jest nowoczesny, praktyczny, lepiej obrazuje prawdziwe warunki ruchu. Manewry na placu nie występują w ruchu drogowym. Cofanie po łuku, jazda po wyznaczonej linii czy górka egzaminacyjna nie mają realnego przełożenia na codzienną jazdę. Zdaniem autora petycji, egzamin jest zbyt zależny od stresu, szczegółowych błędów technicznych, a nie realnych umiejętności decyzyjnych i bezpieczeństwa. Wysoki odsetek niezdanych egzaminów w Polsce, jeden z najwyższych w Europie, wskazuje na zbędną trudność systemu, a nie na brak przygotowania kandydatów. Realne umiejętności kierowcy najlepiej ocenia się w ruchu miejskim, a nie poprzez jazdę po sztucznych liniach na placu. Wskazano również, że likwidacja lub uproszczenie placu manewrowego odciąży wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego (WORD), skróci czas egzaminów i zwiększy przepustowość.

Jak wskazuje Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu, postulaty zawarte w petycji pozostają zbieżne z aktualnie rozważanymi rozwiązaniami dotyczącymi reformy systemu egzaminowania kandydatów na kierowców. Dlatego z mojej strony też byłaby rekomendacja, aby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Czy ktoś by chciał zabrać głos? Proszę bardzo.

Naczelnik wydziału w Departamencie Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury Przemysław Matysiak:

Przemysław Matysiak, Ministerstwo Infrastruktury, Departament Transportu Drogowego.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w ocenie Ministerstwa Infrastruktury ta petycja stała się już bezprzedmiotowa z uwagi na prace legislacyjne, które zostały podjęte przez resort w zakresie, o którym mowa w petycji. Jak państwo doskonale wiecie, temat likwidacji placu stał się popularny i spotkał się z dużym zainteresowaniem społecznym.

Natomiast odniosę się w skrócie zarówno do treści petycji, jak też do opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, bo tam zwrócono też uwagę m.in. na przepisy unijne. Aktualnie obowiązująca dyrektywa z 2006 r. w sprawie praw jazdy, jak też ta najnowsza z 2025 r., również w sprawie praw jazdy, którą Polska jako państwo członkowskie jest obowiązana zaimplementować do krajowego porządku prawnego do listopada 2028 r. i stosować od listopada 2029 r., przewidują, że egzamin praktyczny na placu manewrowym jest dla kategorii B fakultatywny. Konkretnie w obydwu tych dyrektywach funkcjonuje identyczny przepis, który brzmi tak: „Część egzaminu obejmująca konkretne manewry może być przeprowadzana na specjalnym placu manewrowym”. Tutaj akurat w kontekście prac, które są prowadzone w Ministerstwie Infrastruktury, rację ma petytor, że rzeczywiście w większości państw członkowskich Unii Europejskiej na egzaminach praktycznych na prawo jazdy dla kategorii B nie stosuje się placu manewrowego, a kandydaci na kierowców są w praktyce egzaminowani w ruchu drogowym.

Natomiast w kontekście prac legislacyjnych podjętych przez Ministerstwo Infrastruktury chciałem wskazać, że 28 kwietnia tego roku do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD402 został wpisany projekt ustawy o zmianie ustawy o kierujących pojazdami, który to projekt w swoich założeniach ma dokonać reformy szkolenia i egzaminowania kandydatów na kierowców. Projekt ten, zgodnie z postulatami zawartymi w petycji, przewiduje zmianę modelu egzaminowania kandydatów na kierowców w zakresie prawa jazdy kategorii B1 i B właśnie poprzez odejście od obowiązkowego sprawdzania umiejętności na placu manewrowym. W miejsce placu manewrowego ma zostać wprowadzone rozwiązanie, które będzie polegało na kompleksowej ocenie umiejętności kandydata na kierowcę w warunkach rzeczywistego ruchu drogowego, gdzie właśnie podczas tego egzaminu, czyli już jazdy w ruchu drogowym będzie sprawdzane wykonanie odpowiednich manewrów. Rozwiązanie to jest zgodne

z kierunkami stosowanymi przez większość państw Unii Europejskiej, w których egzamin praktyczny koncentruje się na ocenie zachowania kierowcy w ruchu drogowym.

Autor petycji wniósł m.in. o rozpoczęcie prac nad zmianą rozporządzenia dotyczącego egzaminowania kandydatów na kierowców. Żeby dokonać legislacyjnej likwidacji placu, przede wszystkim potrzebujemy odpowiedniej zmiany art. 51 ustawy o kierujących pojazdami. Ponadto, w przypadku wejścia w życie założeń legislacyjnych prowadzonych przez Ministerstwo Infrastruktury, odpowiedniego dostosowania będą oczywiście wymagały rozporządzenie w sprawie szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz rozporządzenie właśnie w sprawie egzaminowania. Zatem pełna likwidacja placu to jest zmiana ustawy o kierujących pojazdami i odpowiednie zmiany w aktach wykonawczych, szczególnie w rozporządzeniu w sprawie egzaminowania.

Aktualnie projekt ustawy skierowaliśmy do uzgodnień wewnątrzresortowych. Po otrzymaniu uwag i ich rozpatrzeniu projekt wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji zostanie skierowany do uzgodnień, konsultacji, opiniowania i zostanie opublikowany na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

Podsumowując, w ocenie Ministerstwa Infrastruktury zasadne jest nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji, chociażby z uwagi na to, że prace w tym kierunku już zostały podjęte, one się toczą i już niedługo ten projekt pewnie ujrzy światło dzienne. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Jasne. Bardzo dziękuję przedstawicielowi ministerstwa.

W związku z powyższym, tym, że trwają prace legislacyjne, pan poseł Robert Warwas postuluje, aby odstąpić od prac, czyli zakończyć pracę nad petycją, a całość zebranych w sprawie materiałów przekazać do Komisji Infrastruktury. Tak, panie pośle?

Poseł Robert Warwas (PiS):

Tak, panie przewodniczący. W związku z tym, że zaawansowane prace w Ministerstwie Infrastruktury są zbieżne z postulatami zawartymi w petycji, postuluje o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji oraz o przekazanie petycji do Komisji Infrastruktury. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Tak. Czy są zdania przeciwne? Nie widzę.

Zatem zgodnie z wolą pana sprawozdającego.

Proszę państwa, przechodzimy do punktu szóstego – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Referuje pan poseł Marcin Józefaciuk, ale jego nie będzie przez 10–15 minut.

W związku z tym proponuję, aby przejść do kolejnego punktu, punktu siódmego – rozpatrzenie petycji w sprawie ochrony fizycznego obiegu pieniądza.

Przedstawia pan poseł Robert Warwas. Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy w sprawie ochrony fizycznego obiegu pieniądza oraz kategorycznego sprzeciwu wobec wdrażania systemów cyfrowej waluty Banku Centralnego i limitowania obrotu gotówkowego.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Autor petycji postuluje o trwałe zabezpieczenie statutu gotówki jako powszechnego i nieograniczonego środka płatniczego. Swoją postulat argumentuje m.in. bezpieczeństwem i suwerennością narodową, ochroną prywatności i wolności osobistej, ochroną przed wykluczeniem społecznym czy stabilizacją systemu finansowego. Ponadto autor wnosi o wprowadzenie do porządku prawnego zapisu, że żaden podmiot prowadzący działalność gospodarczą na terytorium RP nie może odmówić przyjęcia zapłaty w znakach pieniężnych emitowanych przez Narodowy Bank Polski, oraz zaprzestania prac nad walutami cyfrowymi, które mogą służyć jako narzędzie kontroli społecznej.

Jak wskazuje Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu, w aktualnym stanie prawnym obowiązują unormowania mające zapewnić możliwość dokonywania

płatności gotówką. Zaś odnosząc się do postulatu zaprzestania prac nad walutą cyfrową, aktualnie w Sejmie nie toczą się żadne prace nad ustawą dotyczącą walut cyfrowych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję.

Proszę bardzo, kto z ministerstwa? Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów Bartosz Drej:

Dzień dobry. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Drej Bartosz, zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów.

Odnosząc się do tej petycji, na początku chciałbym podkreślić, że Ministerstwo Finansów z punktu widzenia stabilności systemu finansowego cały czas działa w kierunku tego, żeby zapewnić możliwość korzystania zarówno z płatności bezgotówkowych, jak i gotówki. Tutaj należy wspomnieć przede wszystkim o art. 59ea ustawy o usługach płatniczych, który stanowi podstawę prawną zobowiązującą przedsiębiorców do przyjęcia zapłaty gotówką od konsumentów za usługi bądź sprzedaż. Wprowadzenie tego przepisu służyło właśnie wyeliminowaniu sytuacji, w których sprzedawca mógłby odmówić klientowi przyjęcia zapłaty za towar w gotówce.

Myślę, że istotnym elementem również dostępności gotówki jest przedstawiona analiza dostępności infrastruktury na mapie kraju przez Narodowy Bank Polski, która w badaniu wykazała, że aż 98,65% mieszkańców Polski ma dostęp do gotówki, oddziału bądź obsługi kasowej w promieniu 10 km.

Co do kwestii wprowadzenia waluty cyfrowego złotego, to myślę, że należy wspomnieć również o tym, że NBP jako ewentualnie odpowiedzialny za emisję takiego środka płatniczego odniósł się w swoim raporcie z 2021 r., że nie zidentyfikował celu emisji cyfrowego złotego o charakterze systemowym i nie planuje wprowadzenia tego typu rozwiązań. Czyli tak jak tutaj pan poseł powiedział, ewentualna zmiana jest bezprzedmiotowa.

Mogę jedynie wspomnieć również o tym, że w Unii Europejskiej toczą się prace co do wprowadzenia cyfrowego euro. Natomiast wprowadzenie cyfrowego euro nie będzie obligatoryjne dla państw, które są spoza strefy euro, będzie to oczywiście miało tylko ewentualnie charakter całkowicie dobrowolny ze strony państwa i musiałoby być poprzedzone porozumieniem przez Narodowy Bank Polski a Europejskim Bankiem Centralnym. Jednak to też jest regulacja, która jest dopiero wprowadzona i nie ma jeszcze ostatecznego wypracowanego tekstu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję.

Chciałbym przypomnieć, że Komisja do Spraw Petycji ma charakter uzupełniający i pomocniczy. Nie może tutaj zatem decydować w trybie petycji.

Natomiast, jak dobrze zrozumiałem, pan poseł wnioskuję, aby zakończyć pracę nad petycją, a zebrane materiały przekazać do Komisji Finansów Publicznych. Tak, panie pośle?

Poseł Robert Warwas (PiS):

Panie przewodniczący, w związku z tym, że mamy potwierdzenie też z ministerstwa, że nie toczą się żadne prace nad ustawą dotyczącą waluty cyfrowej i nie ma żadnych tego typu zagrożeń, wnioskuję po prostu o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji i zakończenie prac nad tą petycją. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Tak jest.

Czy są zdania przeciwne? Nie widzę.

W związku z wnioskiem, w którym pan poseł zaproponował zakończenie prac nad petycją, przyjmujemy takie stanowisko.

Przechodzimy, proszę państwa, do kolejnego punktu – nie ma jeszcze pana posła Marcina Józefaciuka – a więc do punktu ósmego: rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów i gospodarki na dezyderat nr 171 w sprawie zmiany art. 4 Ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

Czy jest ktoś z ministerstwa, kto chciałby zabrać głos? Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego Ministerstwa Finansów Lidia Niewiadomska:

Dzień dobry. Tak, ja jestem. Lidia Niewiadomska, zastępca dyrektora w Departamencie Systemu Podatkowego.

Szanowni państwo, przekazaliśmy na ręce marszałka Sejmu odpowiedź, zawierającą szerokie argumenty przemawiające za tym, że Ministerstwo Finansów nie rekomenduje wprowadzenia regulacji zaproponowanej przez petytora. Pan petytor zaproponował, żeby przepisy podatkowe niekorzystne dla podatników były wprowadzane od 1 stycznia, z co najmniej jednomiesięczną *vacatio legis*. W naszej ocenie taka sztywna *vacatio legis* zaproponowana właśnie w ten sposób nie uwzględnia całokształtu okoliczności i różnych czynników, które odgrywają istotną rolę przy wprowadzaniu przepisów podatkowych. To są takie rzeczy jak: szczególna materia podatkowa czy specyfika poszczególnych podatków, cel przepisów podatkowych, które są zmieniane, to, jak te przepisy wpisują się w całokształt systemu podatkowego, ich relacja z prawem Unii Europejskiej. Ponadto szereg szczególnych okoliczności, wręcz nadzwyczajnych, które również mogą wymagać interwencji legislacyjnej w ciągu roku.

Przechodząc do takich, powiedzmy, przykładów, podatek od towarów i usług jest podatkiem rozliczanym w okresach miesięcznych i tutaj wprowadzanie takiego sztywnego terminu wprowadzania zmiany w przepisach podatkowych w zakresie podatku od towarów i usług od 1 stycznia nie ma uzasadnienia. Na dodatek jest to podatek zharmonizowany w Unii Europejskiej, zatem może się też tak zdarzyć, i zdarza się tak często, że zmiany podatkowe są spowodowane wymogami prawa unijnego czy implementacją wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Podobnie podatek akcyzowy, który jest podatkiem zharmonizowanym, i tutaj bardzo często w przypadku tego podatku też zdarza się, że zmiany podatkowe powodowane są dynamiką rzeczywistości gospodarczej. Drugi aspekt, myślę, istotny przy podatku akcyzowym, to są negatywne czy wręcz szkodliwe zjawiska, nazywając je wprost, oszustwa podatkowe czy naruszenia, czy nadużycia przepisów podatkowych, które wymagają również interwencji legislacyjnej w ciągu roku.

Kolejny przykład to podatki lokalne. Tutaj należy mieć na uwadze to, że przepisy podatkowe są wprowadzane nie tylko ustawami, ale uchwałami rad gmin, czyli aktami prawa miejscowego. Wprowadzając tę sztywną *vacatio legis* zaproponowaną przez petytora w odniesieniu do uchwał rad gmin, można sobie wyobrazić, że to spowodowałoby istotne utrudnienia.

Co do podatku dochodowego, kończąc tę listę przykładów, tutaj rzeczywiście ten podatek jest rozliczany w okresach rocznych. Jednak należy wspomnieć, że w tym przypadku ten postulat poniekąd jest realizowany. Zmiany przepisów co do zasady są wprowadzane od 1 stycznia z co najmniej miesięczną *vacatio legis*, ale zawierają również przepisy przejściowe, bo mamy też takich podatników, którzy mają tzw. łamany rok podatkowy, czyli rok podatkowy nierówny rokowi kalendarzowemu, więc są też wyjątki przewidziane w tych przepisach.

Kończąc tę argumentację czy ten skrót argumentacji, który przedstawiam, chciałabym wspomnieć, że jest jeszcze druk sejmowy. Mamy projekt zmian do Ordynacji podatkowej, który jest teraz w Sejmie, druk sejmowy 1235, w którym proponujemy zmianę w przepisach w Ordynacji podatkowej. Proponujemy sześciomiesięczną *vacatio legis* w odniesieniu do tych przepisów, które zawierają niekorzystne rozwiązania dla podatników. Przy czym podajemy przykład, co rozumiemy przez niekorzystne rozwiązania dla podatników, czyli zwiększenie obciążeń, ograniczenie uprawnień, zmiana zasad opodatkowania. Jest to katalog otwarty, ale z drugiej strony przewidujemy też wyjątek, właśnie odstąpienie od tej zasady sześciomiesięcznej *vacatio legis* w szczególnych sytuacjach uzasadnionych ważnym interesem publicznym, na przykład koniecznością wdrażania czy wykonywania prawa Unii Europejskiej.

Reasumując, tak jak powiedziałam na wstępie, nie rekomendujemy zmian zaproponowanych przez petytora również z tego względu, że w Sejmie w tej chwili jest projekt zmian w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo pani dziękuję za dodatkowe objaśnienia. Oczywiście odpowiedź jest bardzo szczegółowa.

Proponuję, aby Komisja przyjęła odpowiedź ministra. Czy ktoś jest przeciwny? Nie widzę. Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, przechodzimy do punktu szóstego.

Wrócił do nas pan poseł Marcin Józefaciuk. Rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, przepraszam za chwilowe wyjście. Mówimy na sali plenarnej o centrach zdrowia psychicznego. Serdecznie dziękuję.

Żądanie petycji polega na wprowadzeniu możliwości udzielenia przez osobę fizyczną upoważnienia innej osobie fizycznej dostępu do konta tej osoby w e-Urzędzie Skarbowym w określonym przez upoważniającego zakresie. Trzeba zwrócić uwagę na to, że na gruncie przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa można wyróżnić cztery podstawowe rodzaje pełnomocnictw do reprezentowania w sprawach podatkowych. Po pierwsze, do podpisywania deklaracji podatkowych, po drugie, ogólne, po trzecie, szczególne, po czwarte, do doręczeń.

Pełnomocnictwo szczególne nie jest objęte Centralnym Rejestrem Pełnomocnictw, tak jak do podpisywania deklaracji podatkowych. Dlatego w praktyce oznacza to, że e-Urząd Skarbowy nie ma możliwości automatycznego przypisywania takiego pełnomocnictwa. Natomiast dwa pierwsze są rejestrowane i jak najbardziej mają swoje odbicie w tej sprawie, czyli pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji podatkowych oraz pełnomocnictwo ogólne.

Pełnomocnictwo ogólne umożliwia korzystanie z funkcjonalności e-Urzędu w imieniu innego użytkownika tego systemu, jednak nie upoważnia do podpisywania deklaracji podatkowych. Do dokonania tej czynności wymagane jest odrębne pełnomocnictwo, czyli właśnie to pełnomocnictwo, które jest w pierwszym podpunkcie ustawy – Ordynacja podatkowa. Zróżnicowanie zakresu omawianych rodzajów pełnomocnictw, prowadzi do wniosku, że efektywne korzystanie z funkcjonalności e-Urzędu Skarbowego w imieniu użytkownika wymaga dysponowania zarówno pełnomocnictwem ogólnym, jak i do podpisywania deklaracji podatkowych. Pełnomocnictwo ogólne, jak również zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu, zgłasza mocodawca wyłącznie na piśmie utrwalonym w formie elektronicznej, czyli trzeba to zrobić elektronicznie. Wyjątkowo w przypadku wystąpienia problemów technicznych uniemożliwiających złożenie pełnomocnictwa w formie elektronicznej, dopuszcza się jego złożenie w postaci papierowej, czyli jest to wyjątek.

Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji podatkowych, jak również zawiadomienie o odwołaniu, składa się do organu podatkowego właściwego w sprawach podatku, którego ta deklaracja dotyczy. Pełnomocnikiem może być wyłącznie osoba fizyczna posiadająca zdolność do czynności prawnych. Dalej jest dokładnie jeszcze powiedziane, jakie osoby – tak więc odsyłam tutaj do ekspertyzy.

Mając na uwadze potrzeby osób nieposiadających kompetencji cyfrowych, na co zwraca uwagę autor petycji, celowe wydaje się rozważenie możliwości udzielania pełnomocnictw ogólnych również w formie tradycyjnej, pisemnej. Mam nadzieję, że tutaj strona rządowa odniesie się do tego, bo rzeczywiście może być to problemem.

Natomiast, ogólnie rzecz ujmując, nie można uwzględnić żądania petycji ze względu na to, że prawo umożliwia osobom fizycznym reprezentowanie za pomocą pełnomocnictw zarówno ogólnego, jak i do podpisywania deklaracji, więc to żądanie jest już teraz spełnione w prawie. Aczkolwiek rzeczywiście osoby wykluczone cyfrowo mogą mieć problem z udzielaniem pełnomocnictw ogólnych w formie tradycyjnej. Tutaj warto by się pochylić nad tym, żeby rząd ewentualnie zbadał sytuację albo przemyślał pewne zmiany dla osób wykluczonych cyfrowo. Dziękuję serdecznie.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Przechodzimy do dyskusji. Czy jest przedstawiciel rządu? Proszę bardzo.

Główny specjalista w Departamencie Relacji z Klientami Ministerstwa Finansów Katarzyna Grudzińska:

Dzień dobry. Katarzyna Grudzińska, Departament Relacji z Klientami, Ministerstwo Finansów.

Proszę państwa, przedstawione w petycji problemy są nam znane i, co ważne, już dziś stanowią przedmiot prowadzonych prac i analiz. W szczególności dotyczy to właśnie funkcjonalności polegającej na udostępnieniu konta użytkownika e-Urzędu Skarbowego innej osobie. Obecnie rozwiązania w tym zakresie są realizowane etapowo. W pierwszej kolejności planujemy umożliwić udostępnienie konta innej osobie fizycznej w zakresie przeglądania informacji

o rozliczeniach, czyli przede wszystkim o wpłatach i bieżących zaliczkach. Kolejny etap, nad którym również obecnie pracujemy, obejmuje rozszerzenie tego dostępu o historię deklaracji oraz dane rejestracyjne.

Równolegle do prac analitycznych i systemowych analizowana jest potrzeba dokonania zmian legislacyjnych w tym zakresie. Obecnie został opracowany projekt zmiany Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 2023 r. w sprawie korzystania z e-Urzędu Skarbowego, który został wpisany do wykazu prac legislacyjnych Ministerstwa Finansów pod nr 71, który przewiduje wprowadzenie możliwości ustanawiania przez użytkownika będącego posiadaczem konta osoby fizycznej do wskazywania użytkownika szczególnego, uprawnionego do przeglądania i pobierania danych dostępnych na koncie osoby fizycznej. Analogiczne rozwiązanie zostanie wprowadzone również na koncie organizacji. Projekt ten jest obecnie w fazie konsultacji.

Nie wykluczamy również zmiany ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, w tym artykułu wspomnianego w petycji, art. 35b ustawy. Obecnie jest już analizowana taka zmiana, która wprowadzałaby tzw. użytkownika szczególnego i dała możliwość określenia w drodze rozporządzenia jego szczególnych uprawnień.

Proszę państwa, chciałabym w tym miejscu podkreślić, że rozwój e-Urzędu Skarbowego ma charakter stopniowy. Jest on uzależniony nie tylko od zmian prawa, ale także od możliwości technicznych oraz dostępnych środków finansowych. Obecnie procedujemy zmiany, które są finansowane w ramach Krajowego Planu Odbudowy. Jeśli uda się uzyskać kolejne środki, czy to krajowe, czy unijne, nie wykluczamy dalszych zmian, ponieważ system tworzymy dla naszych użytkowników. Jeśli użytkownicy serwisu e-Urząd Skarbowy mówią do nas, czego potrzebują, to my ten głos w ramach możliwości oczywiście finansowych, technicznych i legislacyjnych uwzględniamy.

Odnosząc się do podniesionej w petycji sprawy braku możliwości działania podatnika przez ustanowionego pełnomocnika, chciałabym wyjaśnić, że obecnie już pełnomocnicy mogą działać w imieniu swoich mocodawców w e-Urzędzie Skarbowym. Pełnomocnik ogólny może składać i odbierać korespondencję swoich mocodawców w e-Urzędzie Skarbowym. Również pełnomocnik szczególny może odbierać korespondencję kierowaną do swojego mocodawcy w e-Urzędzie Skarbowym, jak również pełnomocnik szczególny dodatkowo może składać... Oczywiście pełnomocnicy szczególni i profesjonalni mogą składać pełnomocnictwa już w tej chwili w e-Urzędzie Skarbowym.

Na tę chwilę istnieje możliwość złożenia tych pełnomocnictw do spraw procedury szczególnej SME. Jest to procedura szczególna małych i średnich przedsiębiorstw, czyli dotycząca zwolnienia z VAT w krajach Unii Europejskiej i w wiążących informacjach stawkowych. W tych dwóch sprawach pełnomocnicy szczególni mogą składać pełnomocnictwa na koncie w e-Urzędzie Skarbowym.

Również pełnomocnik do spraw podpisywania deklaracji w formie elektronicznej może wypełniać to swoje pełnomocnictwo w e-Urzędzie Skarbowym na swoim koncie. Wszystkie te działania pełnomocników, zarówno ogólnych, szczególnych, jak również do podpisywania deklaracji w formie elektronicznej – wykonują oni pełnomocnictwo na koncie w e-Urzędzie, ale na koncie swoim. Czyli wysyłają czy deklaracje, czy pisma ze swojego konta, wybierając odpowiedni tytuł pełnomocnictwa. Chyba to tyle, co chciałam powiedzieć na temat pełnomocnictw.

W petycji został również podniesiony temat nierównego traktowania osób fizycznych w stosunku do organizacji, dla których została utworzona instytucja użytkownika konta organizacji. Absolutnie nie możemy się z tym zgodzić. Przy tworzeniu nowej instytucji, tzw. UKO, to jest użytkownik konta organizacji, chodziło o obejście problemu związanego z wielopodpisem, ponieważ organizacje najczęściej są reprezentowane przez reprezentację wieloosobową i dodatkowo w różnych konfiguracjach w zależności od zakresu umocowania. Również są takie przypadki, że jedna spółka reprezentuje drugą spółkę i dopiero kolejna spółka to są już konkretne osoby fizyczne.

Chciałabym z tego miejsca państwa zapewnić, że głos użytkowników e-Urzędu Skarbowego ma dla nas kluczowe znaczenie. To właśnie zgłaszane przez nich potrzeby są dla nas ważnym elementem procesu doskonalenia e-Urzędu Skarbowego i będą uwzględniane oczywiście w miarę możliwości prawnych, finansowych i technicznych.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję pani.

Proszę bardzo, panie pośle, czy pan by chciał zabrać głos?

Posel Marcin Józefaciuk (niez.):

To znaczy, przedstawić rekomendację, bo jeszcze tego nie zrobiłem. Myślę, że w takim wypadku, skoro są prowadzone prace, my na poziomie Komisji powinniśmy zamknąć petycję i przekazać ją do ministerstwa. Ponieważ tak czy owak są prowadzone prace, analizy, więc myślę, że to najbardziej odpowiednia rzecz.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy jest inna propozycja? Nie ma.

Zamykamy więc pracę nad postulatem do Komisji do Spraw Petycji. Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, przechodzimy do ostatniego punktu, dziewiątego – rozpatrzenie odpowiedzi ministra kultury i dziedzictwa narodowego na dezyderat nr 182 w sprawie zmiany Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w zakresie dostępności programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami.

Proszę bardzo, czy przedstawiciel rządu? Mamy panią, tak? Proszę bardzo.

Naczelnik wydziału w Departamencie Strategii Kultury i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Magda Jagiełłowicz:

Dzień dobry. Magda Jagiełłowicz, Departament Strategii Kultury i Mediów.

Chciałabym tylko może krótko uzupełnić odpowiedź na dezyderat. W pierwszej kolejności chciałam podkreślić, że podtrzymujemy stanowisko udzielone w odpowiedzi. Zgodnie z art. 2 ust. 2 Ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji, nadawcy byli zobowiązani do zwiększania kwoty udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami narządu wzroku oraz słuchu, o której mowa w art. 18a URID, stopniowo. W 2019 r. miała być to kwota co najmniej 15%, w latach 2020–2021 – co najmniej 25%, w latach 2022–2023 – co najmniej 35%, w 2024 r. – co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania. Rok 2024 był zatem pierwszym rokiem, w którym nadawcy realizowali kwotę 50% udogodnień. Jak wynika z raportu, który dołączyliśmy do odpowiedzi na dezyderat – to był raport przygotowany przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji – nadawcy realizowali tę kwotę nawet z nadstatkiem.

Uzupełnić chcieliśmy naszą odpowiedź o to, iż w 2026 r. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jest zobligowana do przedstawienia takiego raportu dotyczącego stosowania udogodnień również dla usług na żądanie. W tym miejscu chcielibyśmy powiedzieć, iż wprowadzanie dalszych udogodnień wymagałoby zatem analizy rynku audiowizualnego nie tylko pod kątem stopnia realizacji tych obowiązków przez nadawców, ale także przez dostawców usług na żądanie z uwagi na zmieniający się sposób konsumpcji treści i odchodzenie od tradycyjnej telewizji w kierunku streamingu. Również chcielibyśmy wskazać, iż takie zwiększenie kwot udogodnień dla niepełnosprawnych powinno uwzględniać zachodzące zmiany technologiczne.

Chcielibyśmy zarekomendować wstrzymanie się z jakimikolwiek zmianami w tym zakresie do czasu przedstawienia raportu przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji co do zastosowania tych udogodnień przez dostawców na żądanie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś chciałby zabrać głos? Nie, nie widzę.

Dziękuję pani za wszystkie wyjaśnienia i dodatkowe informacje.

Proponuję, aby Komisja przyjęła odpowiedź ministra. Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, pan poseł. Proszę bardzo, panie Robercie.

Posel Robert Jagła (KO):

Jeżeli mogę prosić, była też przygotowywana opinia KRRiT, ale w związku z tą odpowiedzią, którą otrzymaliśmy, z raportem realizacji obowiązku zwiększania udogodnień w latach 2019–2024, uważam, że jednak powinniśmy zakończyć pracę nad tą petycją.

Przewodniczący poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Jasne, dziękuję, panie pośle. Pan poseł jest sprawozdawcą i ma wiedzę na ten temat.

Dziękuję państwu. Zamykam posiedzenie Komisji.